

Εφημερίς
 που διαβάζεις κι' άπορείς
 θα βγαίνει πάντα το πρωί εκάστης Κυριακής
 κι' ο Άρβας θ'άν' δ'εύθυνος συντάκτης κι' Ίδρυτής

Έτος πρώτον αριθμούμεν κι' εις τας Πάτρας κατοικούμεν	Χίλια κι' έννιακόσια κι' είκοσι κι' έννια κι' οι Τζατζάδες μάς άρπάζουν στο Περιούλι τ'ά λιανά	Του κάθε φύλλου ή τιμή είναι μονάχα μία δραχμή
--	---	---

Είς δραχμάς πενήντα μόνον την του έτους συνδρομήν
 κι' είκοσ' πέντε τ' έξαμήνου καθωρίσαμεν τιμήν
 για τ'ά ξένα μέρη όμως δυο δολάρια, κι' αυτά
 εις το χέρι άπ' τόν καθένα καταβάλλονται μπροστά
 Έπιστολάς και συνδρομάς
 προσωπικώς μόνον σ' έμάς

Του μηνός του Σεπτεμβρίου έχοι' είκοσι και δύο και φθινόπωρον σιμώνει με βροχαίς; δροσιαίς και κρύο!	Δεκαεφτά μετράμε φύλλα σ' αριθμόν με το παρόν κι' οι Τζατζάδες άρμενίζουν πάντα με καλόν καιρόν
---	--

**Έπι τη έπανεκδόσει μέ' τής; τόσες τής σκοτούραις
 άποστέλλώ δδθ' εκείθε και καμπόσες χαιρετούρες**

Λοιπόν; πάλι εμπρός σας νάτοι
 φρέσκοι έμεις και κατσανάτοι
 με τής; πρώταις τής δροσούλες
 τούς άέραις, τής βροχοούλες
 άπολαύσαντες την αύραν και την δρόσον του βουνοῦ
 ώσφρανθέντες την ελάτην του ώραίου Όλωνοῦ
 κι' αρχινάμε την Καμπάνα ντάγκα ντουίν και ντάν γλυκά
 άποστέλλοντες προς πάντας χαιρετούρες, στοργικά
 κι' εις την χώραν, ήτις τρέφει τούς τεμπέλιδες κι' έμάς
 με καθάριο τὸ μυαλό μας π' άπ' ζέστη ήταν κιμάς,
 εις τὸν τόπον, όπου δέρνει λύσσα άγνωστης κατάρας
 τούς ανθρώπους και τὰ κτήνη τής Ρωμαίικης τής φάρας,
 εις τὸν τόπον τὸν προφέτον τής αλουμινι δεκάρας,
 εις τὸν τόπον τής ληστειας και καθημερ'νης κατάρας
 εις τὸν τόπον τής παντούφλας, του τσοκάρου τσ' άμοιριάς
 π' όπου βλέπεις Ρωμηὸ θάνατι ένας δούλος ή ραγιαῶς

Χαιρετούμεν τας Κυρίας αλλά και τας Δεσποινίδας
 τής γλυκειαίς Πατρινοπούλες με σπιθάτες βλεφαρίδες
 και τής ξέναις χαιρετούμεν θελκτικαίς και νηρη'ίδες
 ως κι' εκείναις, που μᾶς δείχνουν τής μακρουαίς τους τής αρίδες.

Χαιρετούμε τούς Κυρίους, πώχουν άλλαις νοστιμιαίς
 και τούς Νέους και τής Πάτρας τής ευώδεις τής βρωμηαίς.
 τής δασκάλαις, τούς δασκάλους, που θα γίνουν άναμίξ
 υπογείους άποπάτους όπου μπένεις με πρό φίξ
 άμα σοῦρθή λίγη σφιξ
 χαιρετίξω, τὰ μπαίν μιξ
 χαιρετίξω, που σᾶς βρίσκω, φριξον ήλιξ! Ηλιξ! φριξί!

Χαιρετῶ π' αεροπλάνο πῶφερε τὸν κύρ Άνδρέα

Άντιπρόεδρον κι' επίσης και την άλλη του παρέα
 κι' ως θυμούμαι τ' αεροπλάνο πῶς εκάθησε σάν κότα
 χαιρετίξω τὸν Άρλότα
 και τούς Γάλλους τούς παπάδες ξεαιρέτως χαιρετῶ
 την κυρία του Λαμπράκη μ' έμπριμε φολιδωτὸ
 τὸν Καμπάνην, Γρηγορίου οῦς και αυτούς χειροκροτῶ!
 και με μπλε σέρξ και μαντύλι πράσινο μειαξωτὸ
 την του Καραπαναγιώτη κυρᾶ σᾶν ζαχαρωτὸ
 και τὸν Καραπαναγιώτη εῦσταλῆ και ζωηρὸ
 μα και τὸν Σακελλαρόπ'λο Γιώργο πουῦρθ' έπι ταῦτῶ
 και τὸν Γιάννη Παπανδρόπ'λο ὅπως πάντα δροσερὸ
 και πρὸ πάντων γελαστὸ
 τὸν Θεόδωρο Κρεμμύδη, αλλά και τὸ Στρατηγὸ
 τὸν Μακρόπουλον επίσης λίαν περιποιητικὸ
 στοὺς Κυρίους, τής Κυρίαίς που έπήγε με ὠτὸ,
 ὡς Νομάρχης κόμ-ίλ-φό!
 αλλά κι' από τής εξέδρας έπι τής θαλάσσης κάτου
 έπι μίας, τέλος πάντων,... άτμακάτου
 τὸν γιατρὸ τὸν Τσικλητήραν τὸν Μανιάκην τὸν Βαρδάκην
 και τὸν Άλφα τὸν Τριάντην, Άτζαρίτην τε και Μάκην

Χαιρετίξω τὰ ναυτάκια και τὸν στόλο πουῦταν 'δῶ
 και πρὸ πάντων χαιρετίξω τὸ αντιτορπιλικὸ,
 που στην Ζάκυνθο έπήγε και δὲν τῶδα νᾶρθη πάλι
 γιατί τῶχε τελειῶσει τὸ πετρέλαιο! Τί! χάλι!

Χαιρετίξω τὰ στελέχη τῶν χωροφυλάκων άμα,
 που στα Τρίκαλα έπήγαν για νὰ κάμουνε οεκλάμα
 και τὸν Υπουργὸ ἀκόμα, που κι' αὐτὸς έπήγε αντίμα
 και μου ἔρχεται στα μάτια ιδεώδους πόνου κλάμμα,
 που παράσημα δὲν είναι νὰ τούς δώσουν κι' άπ' αὐτά,
 που κατάφεραν με τρόπο έπι τέλους θαυμαστὸ,
 για νὰ πουῦμε τὸ σωστό,

πῶς νὰ πάρουν οἱ Τζατζάδες οἱ λησταὶ καὶ τὰ λεπτά
Μὰ θὰ ἔπρεπε γιὰ νάρθη καὶ τὸ πρᾶγμα ξακουστὸ
νὰ μοῦ πιάσουν οἱ ληστές, καὶ αὐτὸν τὸν ἀρχηγὸ
καὶ πρὸ πάντων, ἂν μπορούσαν, καὶ αὐτὸν τὸν Ὑπουργό

Χαῖρε Κράτος τῆς ληστείας, μὰ καὶ τῶν ἐγκαυχωμένων!
Χαῖρε Κράτος ἐν τῷ Κράτει τῶν ληστῶν τῶν ὀρχουμένων!
Χαῖρε Κράτος ὑπουργείων ἀλλὰ καὶ Ὑφυπουργῶν
χαῖρε Κράτος ὅπερ σπεύδεις, ὅπως πάντοτε ἀργὸν
μέ τὸ πάλα γνωμικὸν
χαῖρε Κράτος κωμικόν!
χαῖρε χαῖρ' ἐλευθεριά!
Χαῖρε λήσταρχε Μπαμπάνη! καὶ Τζατζᾶ μου, λεβεντιά!

Τοὺς μανάβηδες ἐπίσης χαιρετῶ, τοὺς γαλατάδες
ποῦ τοὺς βρῆκαν πάλιν ὅλους ὑγιεῖς καὶ νταβλαράδες!
τοὺς σωφέρηδες ἐπίσης διπλοτριποχαιρετῶ
κι' ἄς μοῦ χάθηκ' ἡ βελίτσα στὸ ταξειδί μου αὐτό,
ποῦ ἐκόστιζε χιλιάδες ἀπὸ ἔξη ὡς ὀκτώ
μ' ἀρκεῖ ποῦφεραν ὀπίσω τὸ τομάρι μου γερό

Χαιρετίζω ἐπὶ τέλους τὸν Κυρίαρχον λαὸν
καὶ δυὸ φάσκελλα τοῦ στέλλω, ψάλλοντάς του ἀγλαδὸν
μὰ καὶ ἄλλα τοῦ κρεμάω στὸν ὄραϊον τοῦ λαϊκὸν
κομπολόι, μπουρλιαστὸν
καὶ τὴν δόξαν του θανμάζω ἐξ ἀρχαίων θανμαστῶν
κι' ἄς μὴν ἔχη αὐτὸς ἀξίαν, οὔτε δύο δεκαρῶν
στὸν δικόν μας τὸν καιρόν.

Χαιρετίζω τὸν λαὸν μας, λαὸν Ἀνεξαρτησίας
πῶχει ἀσφάλειαν σπουδαίαν τῆς ζωῆς καὶ περιουσίαν
τὸν Λαὸν, ὃν κανονίζουν τέλος Γερουσιασταὶ,
ποῦ πληρώνουνε τὰ λύτρα νὰ τσ' ἀφίσουν οἱ λησταί.
Φοῖξον ἥλιε! ἰαταταί!

Ὁ Κλάπας ἀπὸ τὰ βουνὰ

μᾶς φέρνει νέα ἀρκετὰ

Φ.— Χαῖρε, Κλάπα καλῶς ἦλθες ἀπὸ τὰ ψηλὰ βουνὰ
κι' ἔλα πές μας πῶς περνοῦσες ἐκεῖ δὴ καθήμερ'νὰ
πές μου ' πηγες κατὰ κειῖθε ποῦ τὸ λένε Τσαπουρνιά,
καὶ σὰν τ' εἶδες; ἦσαν κι' ἄλλοι; Εἶδες πάλι ἐκεῖ καμ-

[μιά;

Κ.— Ὁ! Καλῶς σ' εὐρῆκα Φάπα καὶ τρελλὴν ἔχω χαρὰ,
ποῦ σὲ βρίσκω ἐδῶ κάτω σὰν τὰ κρῦα τὰ νερά
κι' ἄκου πῶς περιηγήθην τῶν Πατρῶν κάθε μεριὰ
πρῶτ' ἀπὸ τὴν Τσαπουρνιά
Μὲς στοῦ ἔλαττου τὸ δάσος ἐκεῖ πέρα, Φάπα, εἶδα
μὲ τὰ μαῦρα της, ὄραϊα τὴν κυρίαν τοῦ Κρεμύδα
καὶ τὴν Γεροκωστοπούλου ἐξαιρέτως θεσπεσίαν.
Εἶδα τὴν Στεφανοπούλου τὴν γλυκεῖαν κι' ἐξαισίαν
καὶ τὴν Κατ. Ἀγγελοπούλου
ποῦναι νόστιμη πολὺ
τὴν Μαρίαν Τζίνη εἶδα, ποῦ πολὺ γλυκὰ 'μιλεῖ
τὴν Λουίζα Ρουσοπούλου, ποῦ μᾶς ἦρθε ἀπὸ τὴ Νάξο
μὰ κι' ἀκόμα τὴν Ἀλίκη ποῦ γιὰ τὴν ἀρνὶ θὰ σφάζω
καὶ τὰς Γεροκωστοπούλου, τὴν καλὴ μὲ τὰ γυαλιὰ
τὴν Κατίνα, τὴ Χαρίκλεια τὴν πολὺ, πολὺ, γλυκεῖα
μὰ καὶ τὸν Γεροκωστόπ'λον τὸν Σωτήρι γελαστὸν
τὸν Ρουσοπούλου, τὸν Μπάρου μὲ κοστούμι κνηγιῶν,
τὴν Καρρέρ Ταζῆ κι' ἐπίσης τὴν καλὴ μας Γονατὰ

ποῦ τὰ ὄρη ἀποθανιάζει κι' ἂν τῆς λές, οὔτε κυτὰ.

Κι' ἀπ' τὸν Πλάτανον ἐπίσης

μερικὰ τοῦ Κλάπα κρίσεις

Φ.— Καὶ στὸν Πλάτανον;

Κ.— Ἐπῆγα. Κι' ἐκεῖ ἔμεινα πολὺ
γιατὶ μ' ἄρσεν ὁ τόπος καὶ οἱ ἄνθρωπ' οἱ καλοὶ
ἔπειτα εὐρῆκα κι' ἄλλους καὶ τὸν Γιώργο Βακαλόπ'λο
τὸ Σωτήρι τὸ Πετρόπ'λο
τὴν γλυκεῖαν τοῦ κυρίαν, καὶ τὸν Ἄλφα Σηλιοτόπ'λο
τὴν Σοφίαν γλυκυτάτην τοῦ αὐτοῦ Σηλιοτοπούλου
ποῦ ὄραϊα ζωγραφίζει καὶ τὴν Ἄννα Ἀντωνοπούλου
εἶδα τὴν Κολυροπούλου
καὶ τὴν νόστιμην κυρίαν τοῦ καλοῦ Βακαλοπούλου
τὴν ὄραϊα τὴν Ἐλένην τοῦ κύρ' Γιάν Δημακοπούλου
τὴν καλὴν Ἀνδρικοπούλου
μὰ καὶ τὴν Κολυροπούλου, τὴν καλὴν μικρὴν μας Τούλαν
καὶ τοῦ Κάπα Ἀνδρικοπούλου τὸν Γιαννάκη καὶ τὴν
[Φούλα
εἶδα τὴν Σηλιοτοπούλου τὴν Ἐλένην κι' Εὐσταθίαν
τὸν Νικόλαο τὸν Βέτσον καὶ τὴν Βέτσου Γεωργίαν
τὸν Χαράλαμπον Καϊάφαν

Φ.— Τώρα πλέον μοῦρθε ζάλη

Κ.— Βάστα λίγο τὸ κουράγιο, κάμε ὄρεξι μεγάλη
νὰ σοῦ ψάλω καλογέρους ποῦδα μέσ' τὰ Μοναστήρια
τῆς γυναίκες εἰς τοῦ Μίχα ποῦ σὰν τὰ λιβανιστήρια
ἔτραβιῶσαν κι' ἔκαπνίζαν πάντα ἢ μὲ κόντὰ στὴν ἄλ-

[λη

καὶ τι εἶδα ἐκεῖθε πάλι

Διήγησις ὄραϊα γιὰ τοῦ Μίχα

ποῦ σοῦ κόβει καὶ τὸ βῆχα

Εἰς τὰ ἔλατ' ἀπὸ κάτω ἄλλο κόσμος εἶδα 'κεῖ πέρα
ποῦ γλεντάει νύχτα μέρα
ὅπου καίει τὸ τσιγάρο εἰς τῶν γυναικῶν τὴ χέρα
καὶ σκοτίζει τὸν ἀέρα

ὅπου κι' ἡ Μαρινοπούλου μὲς τοῦ Μίχ' ἀνεκρῶχθη
καὶ ἐπάνω στὰ τραπέζιά νὰ τὴν 'δοῦν ἀνεριχθῆ
κι' ἡ Παπαλεξανδροπούλου ποῦ περιέμενε τὸ θαῦμα
μέσ' τις φλόγαις τοῦ ἡλίου καὶ τὸ φοβερὸ τὸ καῦμα
ἔμεινε καὶ πάλιν ἔξω μὲ παράπονο καὶ κλάμα.

Φ.— Πῶς δὲν εἶδες καὶ τὴν Βούλα Τασοπούλου τὴν Χρη-

[στίναν;

Κ.— Δυὸ ὄραϊες, τὴν Σγουρδέλη μὲ τὰ μαῦρα της τὴν Μίναν
τὴν σκερτσόζα Βεατρίκη, ποῦ μᾶς ἦλθ' ἀπ' τὸ Παρίσι;
τὸν Τασόπουλο τὸ Γιάννη ποῦναι σὰν σεμνὸ κορίτσι
καὶ τὴ Μάχη τοῦ Τσουνάκου τὴν πικάντικη Ἀθηναῖα
καὶ τὴν Γιώτα Φραγκοπούλου ὅπως πάντοτε ὄραϊα
τὸν Τασόπουλο τὸν Ντῖνο καὶ τὸν Κίμων 'κεῖ μαζῆ
τὸν Τασόπουλο τὸν Τάσσο ἐκ τῶν πρώτων ντοριτζῆ
καὶ τὸν Πιερρῆν τὸν Τάκην πρῶτον μανδολινιστῆ
καὶ τὸν Τσίγκα τὸν Θανάση τὸν ἐπιχειρηματίαν
ποῦ τοῦ εὐχομαι νὰ ἔχουν τὰ βουνὰ του πάντ' ἀξίαν
τὸν Τασόπουλον Βασίλη, τὴν καλὴν τοῦ τὴν κυρίαν
καὶ τὸν Νιόνιο τὸν Βαρίση τὸν καλὸν καθηγητῆ
τὴν κ. Ἰωάνναν γλυκυτάτην, συμπαθῆ
καὶ τὸν Μάνεσην ἐπίσης στρατιωτικὸν γιαιτρὸν
καὶ τὸν Μπομποτῆν τὸν Ντῖνον, ποῦ τὰ μάτια του σὲ τρῶν

και την Φρόσω Χαραλάμπη κάθε 'μέρα με λευκά και την Όλγα Οικονόμου την τσιγγάνα τη γλυκειά και τον Χαραρβαλιά επίσης του Ταμείου Διευθυντή την κυρίαν του επίσης την καλήν και συνετήν κι' επί τέλους είδα γόνους τῶν καλῶν μας Φωτηλαίων τὸν κύρ Τέλην και τὸν Νώτην ὡς επίσης κι' ἐπὶ πλέον τὴν Κυρίαν τοῦ κύρ Τέλη με τὰ μάτια τὰ γλαρά, κι' ἔτσι κλείω και τοῦ Μίχα, φίλε Φάπα, τὴ σειρὰ και παρακαλῶ μονάχα τὸν Γιαννόπ'λο τὸ Θανάση ὅταν γράφω τὸ θρανίον νὰ μὴ πιάνη νὰ χαλάση γιατί φεύγει μου ὁ στίχος και θὰ γράψ' ὅτι μοῦ φτάση.

Λίγα λόγια ἀπ' τοῦ Καλάνου

τὰ δροσάτα τὰ νερά

ἦτοι ἀπὸ τὰ Νεζερά

Κ.— Τώρα ἄκουσ' ν' ἀκούσης και ἀπὸ τὰ Νεζερά
 Φ.— Ἄλλὰ δίχως σαχλαμάρες. Νὰ μιλήσης σοβαρά!
 Κ.— Ἐκεῖ εἶδα γλυκυτάτην τὴν τοῦ Κάζαγλη καλὴ
 μὰ και τὴν Παρθενοπούλου τὴν Σοφίαν με μπερὲ
 μὰ και τὴν Παπαχρυσάνθου ποῦ ἐπάνω ἐδῶ θεωρεῖται
 πεταχτὴ καλὴ κι' ὠραία ποῦ στὸ βῶλεϋ πρωτεύει
 Εἶδ' ἀκόμη τὴν Πανίτσα
 τὴ μικρὴ τὴν Ἑλενίτσα
 Και τὴ Φρόσω τὴ Βαρζάνη, ἣτις πάντα συζητεῖ
 και τὴ Λούλα τοῦ Παλούμπη μιὰ πολὺ καλὴ κι' αὐτὴ
 τῆς Σαράντη ποῦ περνοῦνε διαρκῶς με μιὰ δασκάλα
 σὰν πηγαίνουνε νὰ παῖξουν εἰς τὸ Βῶλεϋ τρεχάλα
 και τὸν Γιάνναρη τὸν Γιώργο ὑποψήφιο γιατρὸ
 με τὰς δύο ἀδελφὰς του, πῶχει πάντα στὸ πλευρὸ
 τὸν Ροδόπουλο τὸν Φάνη και τὸν Μίμη τὸν Πανίτσα
 και τὸν Γιώργον ἀδελφὸν του ἱκανὸν μανδολινίστα
 ἐξαιρετῶς δ' ἀναφέρω και τοῦ Βλάχου τὴν Κυρίαν
 τὴν ὠραίαν ἐξαισίαν
 τὴν πικάντικὴν τῆς Λίαν, γλυκυτάτην τῆς κοροῦλαν
 θαυμαστὴν πρὸς δὲ μικροῦλαν
 και τὸς φίλτατόν μας Βλάχον Ἰωάννην τὸν λαμπρὸν
 με τὸ γέλιο του στὰ χεῖλη εὐσταλὴ και ἀνθηρόν
 και τὸν Σταῦρον Παρθενοπ'λο ἕνα νέον ἐκλεκτόν
 και τὸν κύριον Γεωργόπ'λον νέον ἐξαιρετικόν
 στοῦ Καλάνου τὰ νερά
 τὴν Κυρία Τζεντζερά
 μὰ και τὴν Σηλιωτοπούλου τὴν Χαρίκλεια ἀπὸ κοντὰ
 και τὴν Μάχη τὴ Γηαλούση ποῦ με χάρι σὲ κυτὰ
 τὴν καλὴν εθοδωρίδου και τὸν Κάζαγλη τοῦ Γιάννη
 ὅστις πάντα σὰν κομήτης στὸ χωριὸ του καταφθάνει
 τὸν Ἀνδρέα Παρθενοπ'λο ποῦ κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο κάνει
 μὰ και τὴν Σταματοπούλου ποῦ τὴ Νίτσα πάντα πιάνει
 και τὴ Βούλα ποῦ γυρίζει χωρὶς κάλτσες εἶδα επίσης
 με τὴ φίλη τῆς τὴν ἄλλη ποῦ θὰ ἰδῆς ὅπου γυρίσης
 και τὸν Νίκο τὸν Πανίτσα και τὸν Κάζαγλη τὸν Σάκη
 ὅστις πάντοτε γυρίζει με κομένο σπόρτ σακάκι
 τὸν Δελὴν πῶ παίζει πάντα πρέφα μέσ' τὸ μαγαζὶ
 και τὸν Πλάτωνα Παλούμπη πάντα δίπλα του μαζὶ,
 και τὸν Γιώργο τὸν Σαράντη και τὸν Σηλιωτόπ'λο Φώτη
 και σοῦ εὔχομαι τοῦ χρόνου νὰ σοῦ εἶπω περὶ πολλὰ.
 Φ.— Χμ! Ἄρκεῖ νὰ ἔχης σῶα ὡς τὰ τότε τὰ μυαλά!
 Κ.— Μὰ πιστεύω! Ἄλλὰ....
 Φ.— Ἐξέρω! λές νὰ ἔχης και ψιλὰ

Μὰ σοῦ εὔχομαι και ταῦτα και σοῦ δίνω δυὸ φιλιὰ

Φ.— Κύτα τώρα ποῦ περνάει ἡ κυρία...
 Κ.— Πές τὴν! Πῶς;
 Φ.— Δὲν τὴν ξέρω! Μόνον ξέρω πῶς τὸ γάλα τῆς Τροφὸς
 δίνει πάντα στὸ μπεμπέ τῆς κι' ἔχει γίνεαι παχουλὸς
 μιὰ χαρὰ ἕνα παιδάκι ποῦ περνώντας ὁ καιρὸς
 σὲ δυὸ μῆνες θᾶχει γίνεαι ἕνας ἄντρας ζωηρὸς
 Φ.— Ἄλλ' αὐτὰ ὅπου μοῦ λέγεις εἶνε θαύματα μεγάλα!
 Κ.— Κι' ὁμως ὅλ' αὐτὰ τὰ κάνει μόνον τῆς Τροφὸς τὸ
 [γάλα
 ποῦ ἀνώτερον ἀκόμη τῆς μητρὸς εἶναι κι' ἀπ' ἄλλα!
 και νὰ πᾶς κι' ἐσὺ νὰ πάρης γιὰ τὴν κόρην σου, τρεχάλα
 Φ.— Ἄν θὰ πάω; Οὔτε στέκω! Πάω!... γίνηκα.. μπουχός.!.
 Κ.— Τρέχα!... κι' ὅλοι σας τρεχάτε γιὰ τὸ γάλα τῆς Τρο-
 [φὸς!

**Πολλὰ και λίγα συμβουλαὶ
 νὰ γίνης πλούσιος καλὲ**

Θέλεις πλούσιος νὰ γίνης με λεφτὰ
 μ' αὐτοκίνητα και δοῦλες ἔξ ἔφτα
 και σὰν περπατεῖς στὴν πόλι
 νὰ σὲ καμαρώνουν ὅλοι
 και νὰ λένε ζηλευτὰ:
 Μωρ' τί ἄνθρωπος σπουδαῖος και ὠραῖος
 με τρικουβερτα μυαλὰ
 Νὰ σοῦ λὲν πῶς εἶσαι πρώτης και γενναῖος
 με χαρίσματα πολλὰ.
 Νᾶχης μέγαρο μεγάλα
 νᾶχης τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα
 κι' ὅλα τὰ καλὰ
 πρέπει ἔμπορος νὰ γίνης
 με δυὸ πῆχες νὰ μετράς
 με μεγάλον ν' ἀγοράζης
 και μικρόνε νὰ πουλᾶς
 Μὰ νὰ λὲς «ὁ οὐ 'μισεῖς τῶ ἐτέρῳ μὴ ποιήσης»
 μακροὺς σταυροὺς νὰ κάνης
 κι' εἰκονίσματα νὰ φκιάνης
 Ἦ νὰ εἶσαι κᾶν μπακάλης νὰ πουλᾶς με προθυμία
 και νὰ δίνης στὸν καθένα τὰ τρακόσια ὀκτὸ μία
 Ἦ μανάβης ξακουσμένος νᾶχης φροῦτα χαλασμένα
 και οἱ βλᾶκες νὰ πληρώνουν δι' ἐσένα τὰ σπασμένα
 Ἦ ἐξαγωγὸς μεγάλος ποῦ νὰ σῶχουν ὅλοι μπέσα
 και νὰ στέλνης τὰ κυτὰ χωρὶς νᾶχουν κάτι μέσα
 Ἐστιάτορας νὰ εἶσαι κι' ἡ μερίδες σὰν χαλᾶνε
 με μπαχάρι νὰ τις δίνης στοὺς πελάτες νὰ τῆς φᾶνε
 Καφφετζῆς νὰ εἶσαι πρώτης με πολὺ τρανὸ μεράκι
 και ἀντὶ καφεὲ νὰ δίνης ρεβιθᾶκι ἢ κριθαροῦκι
 Νᾶσ' ἕνας ζαχαροπλάστης και νὰ δίνης κᾶθε βράδου
 στοὺς πελάτες σου τῆς πᾶστες με ἀντὶ βουτύρου, λάδι
 Ἰχθυέμπορος νὰ εἶσαι και με ψάρια βρωμερὰ
 και τοῦ κόσμου νὰ μαζέβης με τὸ ψέμμα τὸν παρᾶ
 Ἦ τσαγκάρης κᾶν νὰ εἶσαι και ἀντὶ γιὰ λουστρινάκι
 ὁποῖον θὲς νὰ κοροῖδεύης νὰ τοῦ βάνης τομαράκι
 Ἦ παραγγελιοδόχος νᾶσαι διαφόρων κᾶν πραγμάτων
 και νὰ δίνης ἄλλα ἀντ' ἄλλων τῶν δοθέντων σου δειγμάτων
 Ἦ σωφὲρ νὰ εἶσαι πάλι με καμώματα πολλὰ

κι' ἀντ' ἀνθρώπων νὰ πηγαίνεις εἰς τὰ σπίτια τους μυαλά
 Νᾶσαι κρασοταβερνιάρης στὸν ἐφετεινὸ καιρὸ
 καὶ ἀντὶ κρασί νὰ δίνης στὸν καθέναν νερὸ
 Ἡ ὑπάλληλος νὰ εἶσαι δημοσίου σ' ἄν ποθήσης
 κι' ὅλη μέρα νὰ γυρεύει ἀπὸ λίγο τῆς ἀυξήσεις
 Νᾶσαι ὀπάτης εὐρωπαϊὸς μὲ κομπόητα καὶ χάρι
 καὶ νὰ βάνης στὰ σακάκια σάπιο πάντοτε τ' ἀστάρι
 Ἡ διευθυντὴς νὰ εἶσαι καμμιανῆς ἐφημερίδος
 καὶ γιὰ σκάνδαλα νὰ ἔχης τὸ ματάκι τῆς γαρτίδος
 Ἡ νὰ εἶσαι θιασάρχης τοὺς παράδες νὰ μαζεύης
 καὶ τὰ ἔργα νὰ τὰ κόβης διὰ νὰ τὰ συντομεύης
 Νᾶσαι πρώτης δικηγόρος καὶ νὰ λὲς λόγια πολλὰ
 καὶ στὸ τέλος νὰ μᾶς πέρνης τὸ βράκι μας γιὰ ψιλὰ
 Ἡ καθηγητὴς νὰ εἶσαι τὰ κορίτσια νὰ διδάσκης
 νὰ τὰ βλέπης καὶ τὰ σάλια νὰ σοῦ πέφτουν καὶ νὰ χάσκης
 Νᾶσαι ἱατρὸς καινούργιος καὶ νὰ δίνης συνταγὰς
 Νᾶσαι δήμαρχος μοντέρνος μὲ ιδέας λογικὰς
 νὰ σοῦ κάνουνε ἐνστάσεις πῶς πληρώνης ἐκλογὰς
 Νᾶσαι βουλευτὴς τοῦ ὕπνου νὰ μὴν ἔχης τῆς σκοτοῦρες
 καὶ νὰ μὴν κουνίσεις διόλου πέρα γιὰ τῆς λοβητοῦρες
 Γερουσιαστὴς νὰ εἶσαι καὶ μέσα στὰ γηρατεῖα
 νὰ σοῦ τύχη δὰ ὁ κλῆρος νᾶβρης τὴν ἐννηαετία
 Ἡ νὰ εἶσαι Ἀριστίνδην ὑπουργὸς σὲ καταστάσεις
 ἢ νὰ εἶσαι πρῶτος πρῶτος μασκαρᾶς εἰς διαστάσεις
 Ἡ Ἐπίσκοπος νὰ γίνης μὲ τρανὸ, τρανὸ προκοιῦλι
 κι' ἀπὸ δῶθε κι' ἀπὸ κεῖθε νὰ σοῦ φέρουν δῶρα οὐλοῖ
 ἢ νὰ ἔχης μὰ κυρία νὰ σοῦ φέρνη γιὰ νὰ φᾶς
 Ἐτσι πλούσιος θὰ γίνης!, καὶ μεγάλος θὰ περνᾶς!

**Καὶ ὀλίγα περὶ Μόδας
 γιὰ τὴ χώραν μας, τῆς λιόρδας**

Χάριν τῶν προσφιλῶν ἀναγνωστῶν μας μεταφέρομεν ἐνταῦθα ἐκ τῆς Παρισινῆς Ἐφημερίδος «Agon» τὰς περὶ τῆς ἐφετεινῆς Μόδας ἀντιλήψεις τῶν Παρισινῶν κύκλων, ὑποσχόμενοι νὰ πρᾶττωμεν τοῦτο συχνάκις, ὁσάκις μᾶς παρουσιάζεται μία τοιαύτη καλὴ ἐδκαιρία.

Ἐνα βράδι, στὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου, ὁ οἶκος WORTH ἔδειξε τὴν καινούργια συλλογὴ του εἰς τὸν γαλλικὸν καὶ ξένον τύπον.
 Ὅπως πάντα, τὰ μοντέλλα τοῦ WORTH εἶναι πλούσια, μεγαλοπρεπέστατα καὶ σοβαρά.
 Ἐκεῖνο ποὺ παρατηροῦμε ἀπὸ τὰ πρῶτα φουστάνια, εἶναι ἡ ἀνεβασμένη μέση, τὸ μάκραιμα τῆς φούστας καὶ τὰ ἐφαρμοσμένα στὸ σῶμα φουστάνια.
 Αὐτὴ ἡ καινούργια σιλουέττα εἶναι χαριτωμένη ὑπὸ τὸν ὄρο μως τὸ σῶμα νὰ εἶναι λεπτοκμωμένο, χωρὶς νὰ χάσῃ τίς καμπύλες του.
 Τὸ φάρδος τῆς φούστας ἀρχίζει κάτω ἀπὸ τοὺς γόφους καὶ εἶναι ὀλιγώτερον ὑπερβολικὸ ἀπὸ πέρους.
 Ἡ ἀλλαγὴ τῆς σιλουέττας φαίνεται περισσότερον στὶς βραδυνὲς τουαλέττες.
 Γιὰ τὰ βραδυνὰ φουστάνια βλέπουμε δυὸ εἰδῶν ὑφάσματα τὰ λεπτὰ: τοῦλι, νταντέλα, μουσελίνα, καὶ τὰ βαρύτερα: βελοῦδο, φαΐ καὶ ταφτά.
 Τὰ λεπτὰ φουστάνια εἶναι ἐντελῶς μακρὰ πίσω κα' ἐμπρὸς καὶ ἔχουν τὸ φουρρῶ κοντὸ, ὥστε νὰ φαίνανται τὰ πόδια.
 Τὰ βελοῦδενια φουστάνια ἔχουν διάφορα ντραπέ καὶ μα-

κραίνοντας πίσω μείουν κοντὰ ἐμπρὸς.

Ὡς χρώματα, γιὰ τὰ βραδυνὰ φουστάνια, προτιμῶνται τὸ ἄσπρο, μαῦρο, διάφορα πράσινα, πολύχρωμα λαμέ, τὸ κόκκινο καὶ τὸ μπλοῦ.

Πολλὰ βραδυνὰ φουστάνια εἶναι καμωμένα ἀπὸ «ζορζέτ φασοννέ», δηλαδὴ λεπτὸ ὕφασμα ποῦ ἔχει ἐπάνω σχέδια ἢ λουλούδια ἀπὸ βελοῦδο. Ὁ WORTH «λανσέρνει» ἕνα καινούριο τοῦλι μὲ διάφορα λεπτὰ σχέδια ποῦ ἔχει μιὰ ἐξαιρετικὴ ἀντοχή.

Στὰ ἀπογευματινὰ σύνολα οἱ μπλοῦζες, ἀπὸ κρέπ, τοῦλι καὶ διάφορα ἄλλα ὑφάσματα, φοριοῦνται μέσα στὴ φούστα, ἢ ὁποῖα ἔχει τῆς ζώνης στὴ φυσικὴ θέση. Πολλὰ μιντῶ τρία τέταρτα.

Ὡς χρώμα κυριεῖται τὸ καφετὶ σὲ ὄλες τίς ἀποχρώσεις του, τὸ ἄσπρο μὲ μαῦρο, πράσινο, γκριζο καὶ μπλοῦ.

Ὡς ὑφάσματα: τὸ ντρα, βελοῦδο ἐμπριμέ, σατέν καὶ διάφορα μαλακὰ καὶ ζεστὰ μάλλινα ὑφάσματα.

Οἱ φούστες εἶναι κάτω φαρδιές, ἀλλὰ τὸ φάρδος αὐτὸ δέν ἀποκτᾶται πλέον μὲ τὰ «ἀνφῶρμ», ἀλλὰ μὲ «γκοντέ» καὶ λοξὲς ραφές.

Τὰ μαντῶ, κοντὰ ἢ μακριὰ, εἶναι πλούσια στολισμένα μὲ γούνα. Ἡ «ἐρμίν» θὰ φορεθῇ πολὺ, προπάντων εἰς μεγάλες κραιβάτες.

Στὶς μπλοῦζες καὶ στὰ ἀπογευματινὰ ἢ βραδυνὰ φουστάνια τὸ ντεκολτέ εἶναι πουντερό.

Γιὰ τὸ ἀπόγευμα λογαριάζονται πολὺ σὶκ τὰ μαῦρα σύνολα ἀπᾶ: ντρα, σατέν ἢ βελοῦδο μὲ μιὰ μικρὴ γαρνιτούρα ἄσπρη ἀπὸ νταντέλα ἢ ἐρμίν.

Τὰ κουστούμια τοῦ σπόρ καὶ τὰ πρωινὰ εἶναι πολὺ ἀπλᾶ καὶ βολικά. Καινούριο εἶναι τὸ μικρὸ καπέλλο ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα μὲ τὸ σύνολο.

Ὡς χρώματα: γκριζο, πράσινο, καφετὶ, μπῆξ καὶ μπλοῦ.

Οἱ σάρπες πάντα συνοδεύουν τὰ σύνολα τὰ λεγόμενα σπόρ, καὶ γίνονται ἀπὸ μεταξωτὰ ἢ μάλλινα ὑφάσματα ζωρῶν χρωμάτων.

Ὅλες οἱ μπλοῦζες καὶ τὰ σουέτερ ἀκόμη φοριοῦνται μέσα στὴν φούστα.

Μιὰ καινούργια λεπτομέρεια ποῦ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς τουαλέττας, εἶναι τὸ μακρὸ γάντι, λανσαρισμένο τώρα τελευταῖα. Προπάντων τὰ βραδυνὰ μακριὰ γάντια εἶνε πολὺ ὄραϊα

Ὁ WORTH μᾶς τὰ ἔδειξε: κόκκινα, πράσινα καὶ μπλοῦ ζωρῶ. Τὰ σκαρπίνια ἀκολουθοῦν τὸ χρῶμα τοῦ γαντιοῦ. Μιὰ μικρὴ λεπτομέρεια τῆς τουαλέττας: οἱ ἐπωμίδες ποῦ κρατοῦν τὸ φουστάνι στοὺς ὤμους, μιὰ καρφίτσα ἢ μιὰ φιούμπα, ἔχουν τὸ ἴδιο χρῶμα μὲ τὰ γάντια καὶ τὰ σκαρπίνια.

Μερικὰ βραδυνὰ φουστάνια, πολὺ ντεκολτέ, ἔχουν μακριὰ καὶ στενὰ μανίκια. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι μιὰ καινούργια ἰδέα ποῦ θέλει καιρὸ γιὰ νὰ ἐπιβληθῇ.

M.

Μαιευτὴρ γυναικολόγος ὁ Χριστόφορος Κανῆς
 ἱατρὸς ἐκ τῶν ἐγκρίτων τέως δὲ τῆς Κλινικῆς
 τῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς γυνεκολογικῆς
 Στὸ Παρίσι ὁπουδασμένος ὅτ᾽ τοιαῦτα εἰδικὸς
 Φινος, δεδοκιμασμένος ὅτ᾽ δουλεᾷ του τακτικὸς
 κι' ἔχει ὅτῃν ὁδὸν Ἀράτου ἀριθμὸς δαρανταένα
 κλινικὴν ποῦ δυνιστώμεν εὐχαρίστως ὅτῃν καθένα